



Briselē, 29.10.2014.
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par ostu nodevu nodokļa režīmu Francijas tālākajos reģionos

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteikumus piemēro Savienības tālākajiem reģioniem. Taču uz Francijas tālākajiem reģioniem neattiecas PVN direktīvas un tiesību aktu par akcīzes nodokļiem teritoriālās piemērošanas joma.

LESD noteikumi un jo īpaši tā 110. pants principā neatļauj Francijas tālākajos reģionos piemērot atšķirīgas nodokļu likmes vietējā ražojuma precēm un tām precēm, kuru izcelsme ir Francijas valsts pamatteritorijā, citas dalībvalstīs vai trešās valstīs. Tomēr LESD 349. pantā (iepriekš EK līguma 299. panta 2. punkts) ir paredzēta iespēja ieviest īpašus pasākumus par labu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktorus, kas ietekmē tālāko reģionu ekonomisko un sociālo situāciju. Minētie pasākumi attiecas uz dažādām politikas jomām, tostarp uz nodokļu politiku.

Ostu nodevu nodoklis ir netiešais nodoklis, ko piemēro preču piegādēm un importam Francijas tālākajos reģionos. Principā vietējā ražojuma precēm to piemēro tādā pašā veidā kā citām precēm (Francijas pamatteritorijā, citās dalībvalstīs vai trešās valstīs ražotām precēm).

Tomēr ar Padomes 2004. gada 10. februāra Lēmumu 2004/162/EK (kas grozīts ar Padomes 2008. gada 9. jūnija Lēmumu 2008/439/EK un 2011. gada 19. jūlija Lēmumu 448/2011/ES), kurš pieņemts, pamatojoties uz EK līguma 299. panta 2. punktu, Francijai ir atļauts līdz 2014. gada 1. jūlijam piemērot atbrīvojumus vai samazinājumus attiecībā uz ostu nodevu nodokli dažām precēm, ko ražo Francijas tālākajos reģionos (izņemot Senmartēnu). Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts to preču saraksts, kurām var piemērot nodokļa atbrīvojumus vai samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no konkrētās preces nedrīkst pārsniegt attiecīgi 10, 20 vai 30 procentpunktus.

Šādas diferencētas nodokļu sistēmas mērķis ir kompensēt nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē tālākos reģionus un palielina ražošanas izmaksas, līdz ar to sadārdzinot vietējā ražojuma preču pašizmaksu. Neīstenojot īpašus pasākumus, vietējā ražojuma preces būtu mazāk konkurētspējīgas nekā ievestās, pat ņemot vērā preču transportēšanas izmaksas. Tas nozīmē, ka augstāku ražošanas izmaksu dēļ būtu grūtāk saglabāt vietējo ražošanu.

Ar Padomes 2014. gada 11. marta Lēmumu 2014/162/ES tiek paplašināta Padomes Lēmuma 2004/162/EK darbības joma, piemērojot to Majotai no 2014. gada 1. janvāra, kad Majota kļuva par tālāko reģionu, un šajā lēmumā noteikts, kādām precēm var piemērot ostu nodevu nodokļa diferencētās likmes un ar kādiem ierobežojumiem.

Visbeidzot, lai ļautu Komisijai izskatīt Francijas iesniegto pieprasījumu, ar Padomes 2014. gada 12. jūnija Lēmumu 378/2014/ES par 6 mēnešiem tika pagarināts Padomes Lēmuma 2004/162/EK piemērošanas termiņš, proti, tagad tas ir 2014. gada 31. decembris, nevis 2014. gada 1. jūlijs.

Šā priekšlikuma mērķis ir noteikt tiesisko regulējumu attiecībā uz ostu nodevu nodokļa piemērošanu, sākot no 2015. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim. Ar šo priekšlikumu vēl par 6 mēnešiem tiek pagarināts Lēmuma 2004/162/EK piemērošanas termiņš, lai dotu Francijai laiku savos valsts tiesību aktos transponēt Padomes jaunā lēmuma noteikumus, kā arī noteikts jauns tiesiskais regulējums, ko piemēros no 2015. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 31. decembrim.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Ar Padomes 2004. gada 10. februāra Lēmumu 2004/162/EK (kas grozīts ar Padomes 2008. gada 9. jūnija Lēmumu 2008/439/EK, 2011. gada 19. jūlija Lēmumu 448/2011/ES, 2014. gada 11. marta Lēmumu 2014/162/ES un 2014. gada 12. jūnija Lēmumu 378/2014/ES) Francijai ir atļauts līdz 2014. gada 31. decembrim piemērot atbrīvojumus vai samazinājumus attiecībā uz ostu nodevu nodokli dažām precēm, ko ražo Francijas tālākajos reģionos (izņemot Senmartēnu). Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts to preču saraksts, kurām var piemērot nodokļa atbrīvojumus vai samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no konkrētās preces nedrīkst pārsniegt attiecīgi 10, 20 vai 30 procentpunktus.

Lēmumā 2004/162/EK norādīti iemesli, kas bijuši īpašu pasākumu pieņemšanas pamatā: attālums, atkarība no izejvielām un enerģijas avotiem, vajadzība veidot lielākus krājumus, mazs vietējais tirgus apvienojumā ar mazattīstītu eksporta darbību utt. Visi šie nelabvēlīgie faktori palielina ražošanas izmaksas un līdz ar to sadārdzina vietējā ražojuma preču pašizmaksu, tādējādi, neīstenojot īpašus pasākumus, šīs preces būtu mazāk konkurētspējīgas nekā ievestās, pat ņemot vērā izmaksas preču transportēšanai uz aizjūras departamentiem. Tas nozīmē, ka būtu grūtāk saglabāt vietējo ražošanu. Līdz ar to Lēmumā 2004/162/EK ietvertie īpašie pasākumi bija izstrādāti tā, lai stiprinātu vietējo ražošanu, uzlabojot tās konkurētspēju.

Francijas iestādes uzskata, ka nelabvēlīgie faktori, no kuriem cieš Francijas tālākie reģioni, joprojām pastāv, un vairākās no 2013. gada 25. janvāra līdz 7. jūnijam Eiropas Komisijai nosūtītās vēstulēs tās lūdza laikposmā pēc 2014. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 31. decembrim saglabāt diferencētu nodokļu sistēmu, kas ir līdzīga pašreiz spēkā esošajai sistēmai. Francijas iestādes apgalvo, ka iepriekš uzskaitītie nelabvēlīgie faktori pēc būtības ir pastāvīgi un Padomes Lēmumā 2004/162/EK paredzētais nodokļu režīms ir ļāvis saglabāt un atsevišķos gadījumos attīstīt vietējo ražošanu, neradot priekšrocības saņēmējiem uzņēmumiem, jo kopumā to preču imports, kurām piemēro diferencētus nodokļus, turpināja pieaugt.

To preču saraksta pārbaudei, kurām Francijas iestādes vēlas piemērot diferencētu nodokļu sistēmu, bija vajadzīgs ilgstošs darbs, kura saturs ir pārbaudīt diferencētas nodokļu sistēmas pamatojumu un tās proporcionalitāti attiecībā uz katru preci, pārlicinoties, ka minētā diferencētā nodokļu uzlikšana nevar ietekmēt Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku.

Šis darbs tika veikts ļoti ilgi, jo attiecīgo preču bija ļoti daudz (vairāki simti nosaukumu) un par attiecīgo preču tirgu struktūru bija jāsavāc ļoti daudz informācijas: jākonstatē vietējās ražošanas fakts, ievērojams importa apmērs (tostarp no Francijas pamatteritorijas, kā arī citām dalībvalstīm), kas varēja nelabvēlīgi ietekmēt vietējās ražošanas saglabāšanu, vietējās ražošanas monopolstāvokļa vai gandrīz monopolstāvokļa neesība, tādu ražošanas papildu izmaksu pamatojums, kuras nelabvēlīgi ietekmē vietējās preces salīdzinājumā ar importa precēm, jāveic pārbaude, vai nepastāv diferencētas nodokļu sistēmas nesaderība ar citām Savienības politikas jomām.

Ja nepastāv vietējā ražošana, kam piemēro ostu nodevu nodokli, nav lietderīgi sarakstā iekļaut preces, kam var piemērot diferencētu nodokļu sistēmu. Attiecībā uz vietējā ražojuma preču definīciju tika ievērotas iespējami precīzākās pozīcijas muitas kombinētajā nomenklatūrā. Tomēr atsevišķos gadījumos attiecībā uz precēm, kas uzskaitītas to preču pašreizējos sarakstos, kurām var piemērot diferencētu nodokļu sistēmu, tika saglabātas muitas nomenklatūras četrципарu pozīcijas, ja nebija iespējams iegūt precīzākas pozīcijas ar vairāk nekā četriem cipariem. Šajā gadījumā ir iespējams, ka muitas nomenklatūras чetrципарu pozīcijas ietver arī preces, kuras netiek ražotas uz vietas.

Lai izvērtētu ražošanas papildu izmaksas, ko paredzēts kompensēt ar diferencētu nodokļu sistēmu, Francijas iestādes attiecībā uz katru preci vai preču grupu, ja vairākām precēm ir līdzīgas ražošanas izmaksas, iesniedza novērtējumu par ražošanas papildu izmaksām, ko sedz vietējie uzņēmumi, proti, piegādes izmaksām, algām, augstākām elektroenerģijas izmaksām, finanšu izmaksām, ko rada lielāki krājumi, augstākām uzturēšanas izmaksām, ražošanas iekārtu nepietiekamu izmantojumu, augstākām finanšu izmaksām. Pārbaudes rezultāti liecināja, ka aprēķinātās papildu izmaksas nav zemākas par Francijas iestāžu pieprasīto nodokļu starpību.

Tāpat kā Padomes Lēmumā 2004/162/EK arī šajā Padomes lēmuma priekšlikumā ir paredzēts atļaut Francijai līdz 2020. gada 31. decembrim piemērot atbrīvojumus vai samazinājumus attiecībā uz ostu nodevu nodokli dažām precēm, ko ražo Francijas tālākajos reģionos (izņemot Senmartēnu). Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts to preču saraksts, kurām var piemērot nodokļa atbrīvojumus vai samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no konkrētās preces nedrīkst pārsniegt attiecīgi 10, 20 vai 30 procentpunktus. Pielikuma A daļā ir uzskaitītas preces, kurām piemērojamā nodokļa starpība nedrīkst pārsniegt 10 procentpunktus, B daļā – preces, kurām piemērojamā nodokļa starpība nedrīkst pārsniegt 20 procentpunktus, un C daļā – kurām piemērojamā nodokļa starpība nedrīkst pārsniegt 30 procentpunktus.

Pielikumā iekļautās preces lielākoties ir tādas pašas kā Padomes Lēmuma 2004/162/EK pielikumā iekļautās preces. Tomēr, rūpīgi pārskatot šos preču sarakstus, tika svītrotas vairākas preces, kuras netiek vai vairs netiek ražotas uz vietas. Un otrādi, preču sarakstiem tika pievienotas preces, kas nebija iekļautas Lēmumā 2004/162/EK, bet kuru ražošana tika uzsākta vai attīstīta. Visbeidzot, noteiktas preces tika saglabātas sarakstos, bet tām piemērojamā nodokļa starpība tika palielināta (piemēram, pārvietojot no pielikuma A daļas uz B daļu) vai samazināta (piemēram, pārvietojot no pielikuma C daļas uz B daļu), lai ņemtu vērā papildu izmaksu izmaiņas. Saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem vietējie sīkražotāji, kuru gada apgrozījums nepārsniedz 550 000 euro, var tikt atbrīvoti no ostu nodevu nodokļa maksājuma. Francija ir paudusi vēlmi pazemināt šo atbrīvojuma robežsummu līdz 300 000 euro. Tomēr papildus šai ostu nodevu nodokļa piemērošanas robežsummas samazināšanai Francija vēlas arī vienkāršot atbrīvošanas nosacījumus uzņēmumiem, kuru gada apgrozījums nepārsniedz 300 000 euro. Saskaņā ar ierosināto sistēmu operatoriem, kuru gada apgrozījums nepārsniedz šo robežsummu, netiks piemērots ostu nodevu nodoklis. Tomēr šie operatori nevarēs atskaitīt iepriekš samaksāto nodokļa summu. Šī sistēma līdzinās īpašajam PVN režīmam mazajiem uzņēmumiem, kas noteikts 2006. gada 28. novembra PVN direktīvas 2006/112/EK 282. pantā un turpmākajos pantos. Tādējādi šāda sistēma šķiet pieņemama. Šajā sakarā Francija piemērotu priekšlikuma 1. pantā minētos atbrīvojumus no nodokļa vai tā samazinājumus visiem operatoriem, kuru gada apgrozījums ir vismaz 300 000 euro.

Lai nodrošinātu saskaņotību ar lauksaimniecības politikas noteikumiem, nodokļa starpības piemērošana tika atcelta attiecībā uz visiem pārtikas produktiem, par kuriem tiek saņemts atbalsts saskaņā ar III nodaļu Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regulā (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem, un jo īpaši produktiem, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms. Šā pasākuma mērķis ir novērst, ka īpašā piegādes režīma ietvaros piešķirtā lauksaimniecības jomas finanšu atbalsta ietekme tiek anulēta vai samazināta ar augstāku nodokļu uzlikšanu subsidētajām precēm, piemērojot ostu nodevu nodokli. Tāpēc Francijas iestādes piekrita no to preču saraksta, kam var piemērot diferencētas nodokļa likmes, svītrot visas preces, attiecībā uz kurām tiks pieprasīts piemērot īpašo piegādes režīmu 2015. gadā.

Francijas aizjūras departamentu sociālekonomiskās attīstības atbalsta mērķi, kas jau tika noteikti Lēmumā 2004/162/EK, ir apstiprināti ar prasībām attiecībā uz nodokļa mērķi. Šā

nodokļa ieņēmumu iekļaušana Francijas aizjūras departamentu ekonomiskā un fiskālā režīma līdzekļos un to piešķiršana Francijas aizjūras departamentu ekonomiskās un sociālās attīstības stratēģijai, kas ietver atbalstu vietējo darbību veicināšanai, ir tiesisks pienākums.

Priekšlikumā ir paredzēts vēlreiz pagarināt Lēmuma 2004/162/EK piemērošanas termiņu par 6 mēnešiem, proti, līdz 2015. gada 30. jūnijam. Šis pasākums dos Francijai nepieciešamo laiku, lai Padomes jaunā lēmuma noteikumus transponētu savos valsts tiesību aktos.

Jaunais režīms būs spēkā 5 gadus un 6 mēnešus. Tomēr būs nepieciešams izvērtēt tā rezultātus. Tādēļ Francijas iestādēm vēlākais līdz 2017. gada 31. decembrim jāiesniedz Komisijai ziņojums par to, kā tiek piemērots ieviestais nodokļu režīms, lai pārbaudītu īstenoto pasākumu ietekmi un to ieguldījumu vietējās saimnieciskās darbības atbalstīšanā un uzturēšanā, ņemot vērā nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē tālākos reģionus, un lai pārlicinātos, ka Francijas piešķirtās nodokļu priekšrocības attiecībā uz vietējā ražojuma precēm joprojām ir nepieciešamas un proporcionālas. Pamatojoties uz šo ziņojumu, Komisija iesniegs Padomei ziņojumu un vajadzības gadījumā priekšlikumu, lai, ņemot vērā izdarītos secinājumus, pielāgotu šā lēmuma noteikumus.

Lai novērstu juridisku vakuumu, šo lēmumu piemēro, sākot no 2015. gada 1. jūlija.

Padomes lēmums neskar LESD 107. un 108. panta iespējamo piemērošanu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Atļauja Francijai piemērot atbrīvojumus vai samazinājumus attiecībā uz ostu nodevu nodokli dažām precēm, ko ražo Francijas aizjūras departamentos Gvadelupā, Gviānā, Martinikā, Majotā un Reinjonā.

Juridiskais pamats

LESD 349. pants.

Subsidiaritātes princips

Vienīgi Padomei ir pilnvaras, pamatojoties uz LESD 349. pantu, pieņemt īpašus pasākumus par labu tālākajiem reģioniem, pielāgojot Līgumu, tostarp kopējo politikas virzienu, piemērošanu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktorus, kas ietekmē tālāko reģionu ekonomisko un sociālo stāvokli.

Tādējādi šajā priekšlikumā ir ievērots subsidiaritātes princips.

Proporcionalitātes princips

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Tas attiecas tikai uz precēm, par kurām ir sniegts pamatojums saistībā ar papildu izmaksām vietējā ražojuma precēm.

Tāpat maksimālā ierosinātā starpība katrai precei, uz kuru attiecas šis priekšlikums, nepārsniedz to, kas nepieciešams, ņemot vērā katras attiecīgās vietējās ražošanas papildu izmaksas. Tādējādi nodokļu slogs, kas tiek uzlikts precēm, kuras importē Francijas tālākajos reģionos, nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai kompensētu vietējā ražojuma preču vājāku konkurētspēju.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais instruments: Padomes lēmums.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šādu iemeslu dēļ.

Atkāpes, ko piešķir saskaņā ar LESD 349. pantu, ir ietvertas Padomes lēmumos.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par ostu nodevu nodokļa režīmu Francijas tālākajos reģionos

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 349. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Līguma noteikumi, kas ir piemērojami Savienības tālākajiem reģioniem, pie kuriem pieder Francijas aizjūras departamenti, principā nepieļauj nodokļu uzlikšanas atšķirības starp vietējām precēm un precēm no Francijas pamatteritorijas vai citām dalībvalstīm. Tomēr Līguma 349. pantā ir paredzēta iespēja ieviest īpašus pasākumus par labu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktorus, kas ietekmē tālāko reģionu ekonomisko un sociālo situāciju.
- (2) Tāpēc būtu jāpieņem īpaši pasākumi, lai izstrādātu nosacījumus Līgumu piemērošanai minētajos reģionos. Šādiem pasākumiem ir jāņem vērā minēto reģionu īpatnības un grūtības, neietekmējot Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku. Nelabvēlīgie faktori, kas ietekmē Savienības tālākos reģionus, ir minēti Līguma 349. pantā: attālums, atkarība no izejvielām un enerģijas avotiem, vajadzība veidot lielākus krājumus, mazs vietējais tirgus apvienojumā ar mazattīstītu eksporta darbību utt. Visi šie nelabvēlīgie faktori palielina ražošanas izmaksas un līdz ar to sadārdzina vietējā ražojuma preču pašizmaksu, tādējādi, neīstenojot īpašus pasākumus, šīs preces būtu mazāk konkurētspējīgas nekā ievestās, pat ņemot vērā izmaksas preču transportēšanai uz aizjūras departamentiem. Tas nozīmē, ka būtu grūtāk saglabāt vietējo ražošanu. Tāpēc ir jāveic īpaši pasākumi, lai stiprinātu vietējo ražošanu, uzlabojot tās konkurētspēju. Ar Padomes Lēmumu 2004/162/EK Francijai līdz 2014. gada 31. decembrim ir atļauts vietējā ražojuma preču konkurētspējas atjaunošanas nolūkā piemērot atbrīvojumus vai samazinājumus attiecībā uz ostu nodevu nodokli dažām precēm, ko ražo aizjūras departamentos Gvadelupā, Gviānā, Martinikā un Reinjonā, un no 2014. gada 1. janvāra – Majotā. Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts to preču saraksts, kurām var piemērot nodokļa atbrīvojumus vai samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no konkrētās preces nedrīkst pārsniegt attiecīgi 10, 20 vai 30 procentpunktus.
- (3) Francija ir lūgusi laikposmā no 2015. gada 1. janvāra saglabāt Lēmumā 2004/162/EK paredzētajai sistēmai līdzīgu sistēmu. Francija norāda, ka iepriekš uzskaitītie

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

nelabvēlīgie faktori ir pastāvīgi un ka Lēmumā 2004/162/EK paredzētais nodokļu režīms ir ļāvis saglabāt un atsevišķos gadījumos attīstīt vietējo ražošanu un nav sniedzis priekšrocības saņēmējiem uzņēmumiem, jo kopumā to preču imports, kurām piemēro diferencētās nodokļu likmes, turpināja palielināties.

- (4) Šajā saistībā Francija attiecībā uz katru tālāko reģionu, proti, Gvadelupu, Gviānu, Martiniku, Majotu un Reinjonu, Komisijai paziņoja par to preču sarakstu pieciem kopumiem, kurām tās plāno piemērot nodokļu starpību, kas nepārsniedz 10, 20 vai 30 procentpunktus, atkarībā no tā, vai šīs preces ir vietēja ražojuma vai nē. Tas neattiecas uz Francijas tālāko reģionu Senmartēnu.
- (5) Ar šo lēmumu tiek īstenoti Līguma 349. panta noteikumi un Francijai tiek atļauts piemērot atšķirīgas nodokļa likmes precēm, par kurām tās ir pamatojušas, pirmkārt, vietējās ražošanas faktu, otrkārt, ievērojama apmēra preču importu (tostarp no Francijas pamatteritorijas, kā arī citām dalībvalstīm), kas var kaitēt vietējās ražošanas saglabāšanai, un, visbeidzot, tādu papildu izmaksu esību, kas sadārdzina vietējās ražošanas pašizmaksu salīdzinājumā ar ievestajām precēm un pavājina vietējā ražojuma preču konkurētspēju. Atļautā nodokļu starpība nedrīkstētu pārsniegt pamatotās papildu izmaksas. Šo principu piemērošana ļaus īstenot Līguma 349. panta noteikumus, nepārsniedzot nepieciešamību un neradot nepamatotas priekšrocības vietējai ražošanai, lai neietekmētu Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp saglabājot godīgu konkurenci iekšējā tirgū un valsts atbalsta politikas jomā.
- (6) Lai vienkāršotu mazo uzņēmumu saistības, atbrīvojumi no nodokļa vai tā samazinājumi attieksies uz visiem operatoriem, kuru gada apgrozījums ir vismaz 300 000 euro. Operatoriem, kuru gada apgrozījums ir mazāks par šo robežsummu, ostu nodevu nodokli nepiemēro, tomēr tie nevar atskaitīt iepriekš samaksāto nodokļa summu.
- (7) Lai nodrošinātu saskaņotību ar Kopienas tiesībām, nodokļa starpības piemērošana ir jāatceļ attiecībā uz visiem pārtikas produktiem, par kuriem tiek saņemts atbalsts, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013² III nodaļā. Šā pasākuma mērķis ir novērst, ka īpašā piegādes režīma ietvaros piešķirtā lauksaimniecības jomas finanšu atbalsta ietekme tiek anulēta vai samazināta ar augstāku nodokļu uzlikšanu subsidētajām precēm, piemērojot ostu nodevu nodokli.
- (8) Francijas aizjūras departamentu sociālekonomiskās attīstības atbalsta mērķi, kas jau tika noteikti Lēmumā 2004/162/EK, ir apstiprināti ar prasībām attiecībā uz nodokļa mērķi. Šā nodokļa ieņēmumu iekļaušana Francijas aizjūras departamentu ekonomiskā un fiskālā režīma līdzekļos un to piešķiršana Francijas aizjūras departamentu ekonomiskās un sociālās attīstības stratēģijai, kas ietver ieguldījumu vietējo darbību veicināšanā, ir tiesisks pienākums.
- (9) Tāpēc ir nepieciešams Lēmuma 2004/162/EK piemērošanas termiņu pagarināt par 6 mēnešiem, proti, līdz 2015. gada 30. jūnijam. Tas ļaus Francijai šo lēmumu transponēt savos valsts tiesību aktos.
- (10) Šo režīmu piemēro 5 gadus un 6 mēnešus, proti, līdz 2020. gada 31. decembrim, kad beidzas arī pašreiz spēkā esošo reģionālā atbalsta pamatnostādņu piemērošanas termiņš. Tomēr iepriekš būs jāizvērtē šā režīma piemērošanas rezultāti. Tādēļ Francija

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

vēlākais līdz 2017. gada 31. decembrim iesniegs ziņojumu par to, kā tiek piemērots ieviestais nodokļu režīms, lai pārbaudītu īstenoto pasākumu ietekmi un to ieguldījumu vietējās saimnieciskās darbības atbalstīšanā un uzturēšanā, ņemot vērā nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē tālākos reģionus. Šā ziņojuma mērķis būs pārbaudīt, vai Francijas piešķirtās fiskālās priekšrocības attiecībā uz vietējā ražojuma precēm nepārsniedz absolūti nepieciešamo un vai šīs priekšrocības joprojām ir nepieciešamas un proporcionālas. Turklāt tajā būs jāiekļauj analīze par ieviestā režīma ietekmi uz cenu līmeni Francijas tālākajos reģionos. Pamatojoties uz šo ziņojumu, Komisija iesniegs Padomei ziņojumu un vajadzības gadījumā priekšlikumu, lai atbilstoši secinājumiem pielāgotu šā lēmuma noteikumus.

(11) Lai novērstu juridisku vakuumu, šo lēmumu piemēro, sākot no 2015. gada 1. jūlija.

(12) Šis lēmums neskar Līguma 107. un 108. panta iespējamo piemērošanu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atkāpjoties no Līguma 28., 30. un 110. panta, Francijai atļauj līdz 2020. gada 31. decembrim noteikt atbrīvojumus no ostu nodevu nodokļa vai tā samazinājumus attiecībā uz pielikumā minētajām precēm, kuras ražo Gvadelupā, Gviānā, Martinikā, Majotā un Reinjonā, kas Līguma 349. panta nozīmē ir Francijas tālākie reģioni.

Šie atbrīvojumi vai samazinājumi jāveic saskaņā ar attiecīgo tālāko reģionu ekonomiskās un sociālās attīstības stratēģiju, ņemot vērā Kopienas sistēmu, un tiem jāveicina vietējās darbības, nemainot tirdzniecības nosacījumus tādā mērā, ka tas būtu pretrunā kopīgajām interesēm.

2. Attiecībā uz nodokļa likmi, ko piemēro līdzīgām precēm, kas nav ražotas attiecīgajos tālākajos reģionos, piemērotie atbrīvojumi vai samazinājumi, kas minēti 1. punktā, nedrīkst radīt starpību, kas pārsniedz:

a) 10 procentpunktus par precēm, kas uzskaitītas pielikuma A iedaļā;

b) 20 procentpunktus par precēm, kas uzskaitītas pielikuma B iedaļā;

c) 30 procentpunktus par precēm, kas uzskaitītas pielikuma C iedaļā.

Francija apņemas nodrošināt, ka pielikumā minētajām precēm piemērotie atbrīvojumi vai samazinājumi nepārsniedz noteiktos procentpunktus, kas ir nepieciešams, lai saglabātu, veicinātu un attīstītu vietējo saimniecisko darbību.

3. Francija piemēro iepriekšējos divos punktos minētos nodokļu atbrīvojumus vai samazinājumus tiem operatoriem, kuru gada apgrozījums ir vismaz 300 000 euro. Operatoriem, kuru gada apgrozījums ir zemāks par šo robežsummu, ostu nodevu nodokli nepiemēro.

2. pants

Precēm, uz kurām attiecas Regulas (ES) Nr. 228/2013 III nodaļā paredzētais īpašais piegādes režīms, Francijas iestādes piemēro tādu pašu nodokļu režīmu kā vietējā ražojuma precēm.

3. pants

Francija nekavējoties paziņo Komisijai par 1. pantā minēto nodokļu režīmu.

Francija vēlākais līdz 2017. gada 31. decembrim iesniedz Komisijai ziņojumu par to, kā tiek piemērots 1. pantā minētais nodokļu režīms, norādot īstenoto pasākumu ietekmi un to ieguldījumu vietējās saimnieciskās darbības atbalstīšanā un uzturēšanā, ņemot vērā nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē tālākos reģionus.

Pamatojoties uz šo ziņojumu, Komisija iesniedz Padomei ziņojumu un vajadzības gadījumā – priekšlikumu.

4. pants

Lēmuma 2004/162/EK (kas grozīts ar 2014. gada 12. jūnija Lēmumu 378/2014/ES) 1. panta 1. punktā datumu "līdz 2014. gada 31. decembrim" aizstāj ar datumu "līdz 2015. gada 30. jūnijam".

5. pants

Šā lēmuma 1. līdz 3. pantu piemēro no 2015. gada 1. jūlija.

Šā lēmuma 4. pantu piemēro no 2015. gada 1. janvāra.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*